

(6) τὸ δανεισθόμενον ποσὸν θὰ χρησιμοποιηθῆ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν βελτίωσιν ὁδῶν.

2. Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως ἐξασφαλισθῆ ἡ ἀποπληρωμὴ τοῦ ποσοῦ τοῦ δανείου τὸ Συμβούλιον, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν οἰασδήποτε ἄλλης ὑποθηκεύσεως, θὰ ὑποθηκεύσῃ εἰς τοὺς δανειστὰς ὅλα τὰ τέλη, ἐνοίκια, διαπύλια ἢ δικαιώματα τὰ ὁποῖα ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἐντεῦθεν εἶναι πληρωτέα πρὸς τὸ Συμβούλιον.

Ἐγένετο ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 21ῃ Νοεμβρίου 1970.

(Υ.Ε. 1416/59/3.)

Ἄριθμὸς 959

Ο ΠΕΡΙ ΧΩΡΙΩΝ (ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ) ΝΟΜΟΣ
(ΚΕΦ. 243 ΚΑΙ ΝΟΜΟΙ 46 ΤΟΥ 1961, 58 ΤΟΥ 1962,
4 ΤΟΥ 1966 ΚΑΙ 31 ΤΟΥ 1969)

Κανονισμοὶ γενόμενοι ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Βελτιώσεως Διορίου.

Τὸ Συμβούλιον Βελτιώσεως Διορίου, ἐνασκοῦν τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγουμένας εἰς αὐτὸ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ περὶ Χωρίων (Διοίησις καὶ Βελτίωσις) Νόμου, ἐκδίδει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

Ἐπίσημος
Ἐσημερίσ
Παράρτημα
Τρίτον :
30.5.1951
30.5.1957
17.3.1966
1.9.1966
23.2.1967.
13.3.1970
10.7.1970.

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοίησις καὶ Βελτίωσις) (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Διορίου τοῦ 1970 (Ἄρ. 3) καὶ θὰ ἀναγινώσκονται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ Χωρίων (Διοίησις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμῶν Διορίου 1951 ἕως 1970 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ Κανονισμοὶ»), οἱ δὲ βασικοὶ Κανονισμοὶ μετὰ τῶν παρόντων Κανονισμῶν θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ Χωρίων (Διοίησις καὶ Βελτίωσις) Κανονισμοὶ Διορίου 1951 ἕως 1970.

2. Τροποποιεῖται ὡδε τὸ Μέρος VII τῶν βασικῶν Κανονισμῶν διὰ τῆς προσθήκης εὐθύς ἀμέσως μετὰ τὸν Κανονισμὸν 133, τοῦ ἀκολουθοῦ Κεφαλαίου :

«ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4.—ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΙΣ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΚΥΒΑΛΩΝ,
ΑΚΑΘΑΡΣΙΩΝ ΒΟΘΡΩΝ ΚΑΙ ΥΓΡΩΝ ΑΚΑΘΑΡΣΙΩΝ

134.—(1) Τὰ ἀκόλουθα δικαιώματα δέον νὰ πληρῶνονται ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ κατόχου οἰουδήποτε οἰκήματος διὰ τὴν μετακίνησιν κάδων ἢ δοχείων τὰ ὁποῖα περιέχουν ἀκαθαρσίας θόθρων, ὑγρὰς ἀκαθαρσίας ἢ οἰκιακὰ σκύβαλα ἐντὸς τῆς Περιοχῆς Βελτιώσεως, ἦτοι :

(α) ἐν σχέσει πρὸς οἰκίαν, καφενεῖον, κατάστημα ἢ ἀποθήκην, θὰ καταβάλλεται δικαίωμα, τὸ ὁποῖον θὰ ὀρίζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς £3 κατ' ἔτος ἢ μέρος τοῦ ἔτους·

(β) ἐν σχέσει πρὸς ξενοδοχεῖον, οἰκοτροφεῖον, κατάλυμα, χάνι, ἐργοστάσιον, βιομηχανικὴν ἐπιχείρησιν, ἢ οἰκίημα ἐκτὸς τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον (α) τοῦ παρόντος, θὰ καταβάλλεται δικαίωμα τὸ ὁποῖον θὰ ὀρίζεται εἰς ἑκάστην περίπτωσιν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου καὶ τὸ ὁποῖον δὲν θὰ ὑπερβαίνει τὰς £5 κατ' ἔτος ἢ μέρος τοῦ ἔτους.

(2) Ἐκαστον τοιοῦτον δικαίωμα θὰ πληρῶνεται πρὸς τὸ ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου δεόντως ἐξουσιοδοτημένον πρόσωπον.»

Οἱ ὡς ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐσωτερικῶν.
(Υ.Ε. 361/59/2.)